

Projekt

z dnia 23 maja 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W SIERADZU**

z dnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) oraz art. 227, art. 229 pkt 3, art. 237 § 1 i 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2024 r. poz. 572) uchwala się, co następuje:

1. Skargę wniesioną przez Pana na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sieradzu uznaje się za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sieradzu do przekazania zainteresowanej stronie oraz Ministerstwu Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Departamentowi Pomocy Społecznej niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Sieradzu

Michał Pabich

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Sieradzu

z dnia.....2025 r.

Zawiadomieniem o przekazaniu skargi z dnia 5 maja 2025r. Departament Pomocy Społecznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przekazał do Rady Miejskiej w Sieradzu skargę na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sieradzu (dalej MOPS) z dnia 27 kwietnia 2025 roku Pana

W skardze powyższej skarżący zarzucił Dyrektorowi MOPS wydanie m.in. „bezprawnej decyzji” o skierowaniu ojca skarżącego do Domu Pomocy Społecznej oraz podejmowanie dalszych nieprawidłowych działań, które były pokłosiem wskazanej decyzji.

Skarga była przedmiotem rozpoznania na Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Sieradzu, której posiedzenie odbyło się w dniu 21 maja 2025 roku.

W posiedzeniu Komisji uczestniczył Dyrektor MOPS, który złożył pisemne wyjaśnienia w sprawie.

W dniu 15.10.2024 r. do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej wpłynęło pismo z dnia 11.10.2024 r. Zastępcy Dyrektora ds. Medycznych Szpitala Wojewódzkiego im. Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sieradzu dalej „szpital” znak PS.0103.198.2024.C zawierające komplet dokumentów w sprawie umieszczenia w trybie pilnym Pana na wniosek samego zainteresowanego w domu pomocy społecznej dalej „dps”. Zgodnie z pismem Dyrektora ds. Medycznych Szpitala Wojewódzkiego im. Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sieradzu na dzień 11.10.2024 r. pacjent wymagał cyt. „ (...) stałej opieki ze strony osób innych w zakresie zaspokajania potrzeb dnia codziennego oraz opieki i pielęgnacji. W środowisku domowym takiej opieki nie otrzyma, ponieważ mieszka z żoną w jednym lokum, a usługi opiekuńcze byłyby niewystarczające. Z dziećmi nie utrzymuje kontaktów. Zainteresowany prosi o umieszczenie w dps celem zapewnienia stosownej pomocy.”

W dokumentacji przekazanej przez szpital dot. umieszczenia Pana w dps znajdowały się:

- 1) zaświadczenie lekarskie lekarza specjalisty chorób wewnętrznych szpitala o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o umieszczenie w dps z dnia 10.10.2024 r. (cyt. „Rokowania (...) bez możliwości poprawy, (...) osoba jest leżąca, (...) karmiona przez drugą osobę, (...) wymaga pełnej pomocy w zakresie czynności dnia codziennego, (...) rodzaj i ilość zabiegów pielęgnacyjnych wykonywanych w ciągu dnia codziennego: kilka razy w ciągu dnia – karmienie, pojenie, zmiana pampersów.”);
- 2) kwestionariusz rodzinnego wywiadu środowiskowego z 11.10.2024 r. sporządzony przez pracownika socjalnego ds. pacjentów szpitala (cyt.: „Pacjent (...) do wypisu w dniu 09.10.2024 r. Poinformowana była żona z którą mieszka. Leczenie szpitalne zostało zakończone. Pani..... poinformowała lekarza prowadzącego telefonicznie i pisemnie, że nie będzie się nim opiekować a w dniu wypisu zamknie mieszkanie i wyjeżdża. Nie chce podać numerów telefonów do dorosłych wspólnych dzieci. Pomimo prób rozwiązania sytuacji nie współpracuje ze szpitalem, nie odbiera telefonów. Pacjent ze względu na stan zdrowia wymaga całodobowej opieki, jest osobą leżącą, pampersowaną, karmioną. W środowisku domowym sam sobie nie poradzi. W związku z powyższym prosimy o wydanie skierowania do dps w trybie pilnym ze względu na zakończone leczenie szpitalne na oddziale diabetologii.”)
- 3) oświadczenie Pana dot. odpłatności z dnia 10.10.2024 r.;
- 4) oświadczenie Pana o stanie majątkowym z dnia 10.10.2024 r.;
- 5) podanie Pana z 10.10.2024 r. (cyt. „Uprzejmie proszę o skierowanie mnie do Domu Pomocy Społecznej w Sieradzu na pobyt stały z uwagi na zły stan zdrowia wymagam całodobowej opieki i pielęgnacji. Jestem osobą leżącą, pampersowaną. Mam dwójkę dorosłych dzieci z którymi nie utrzymuję kontaktów i nie zapewnią mi opieki całodobowej.”)
- 6) zaświadczenie lekarskie lekarza specjalisty chorób wewnętrznych szpitala podpisane przez Pana dot. woli pacjenta z dnia 11.10.2024 r. (cyt. „Pan zamieszkały (...) świadomie i z własnej woli podjął decyzję o zamieszkanu w domu pomocy społecznej”);

- 7) zaświadczenie lekarskie lekarza specjalisty chorób wewnętrznych szpitala dot. profilu dps z dnia 11.10.2024 r. (cyt. „Wymaga ze względu na stan zdrowia całodobowej opieki stale”,
- 8) opinia pracownika socjalnego ds. pacjentów szpitala podpisana przez Pana dot. stopnia sprawności osoby ubiegającej się o skierowanie do dps z dnia 10.10.2024 r. (cyt.: „Wymaga całodobowej opieki i pielęgnacji.”, „Brak opieki w domu. Mieszka w mieszkaniu z byłą żoną pomimo rozwodu, która nie deklaruje pomocy. Dzieci nie są zainteresowane losem ojca. Konflikt rodzinny w związku z uzależnieniem ojca.”, „Usługi opiekuńcze będą niewystarczające.”, „Wymaga skierowania do dps na pobyt stały.”).

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego na wniosek strony, w trybie art. 54 ust. 1 i 2, art. 59 ust. 1, art. 60 ust. 1, art. 61, art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283) – dalej „u.p.s.” Dyktor MOPS w dniu 28.10.2024 r. wydał decyzję o skierowaniu Pana do domu pomocy społecznej dla osób przewlekle somatycznie chorych na pobyt stały (decyzja doręczona w dniu: 7.11.2024 r.). W uzasadnieniu faktycznym decyzji znajduje się m.in. wskazanie, że cyt. „(...) Z zebranych informacji wynika, że ze względu na stan zdrowia Pan wymaga całodobowej opieki osób innych. Zakres oferowanych usług opiekuńczych przez rodzinę i gminę jest niewystarczający do zabezpieczenia niezbędnej pomocy. Po rozpatrzeniu sprawy postanowiono skierować Pana..... do domu pomocy społecznej dla osób przewlekle somatycznie chorych na pobyt stały. Odpłatność za pobyt w domu pomocy społecznej zostanie ustalona w odrębnej decyzji.” Pan jako strona przedmiotowego postępowania o skierowanie do dps został pouczone m.in., że „Od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Sieradzu za pośrednictwem organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.”

Podstawę prawną wydania przedmiotowej decyzji stanowił art. 54 ust. 1 i 2 u.p.s. zgodnie z którym, osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej (ust. 1). Osobę, o której mowa w ust. 1, kieruje się do domu pomocy społecznej odpowiedniego typu, zlokalizowanego jak najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej, z zastrzeżeniem ust. 2a, chyba że okoliczności sprawy wskazują inaczej, po uzyskaniu zgody tej osoby lub jej przedstawiciela ustawowego na umieszczenie w domu pomocy społecznej. (ust. 2).

Wskazać należy, że w żadnym z aktualnych na dzień wydania decyzji o skierowaniu Pana do dps zaświadczeń lekarskich wystawionych przez lekarza specjalistę chorób wewnętrznych Szpitala Wojewódzkiego im. Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sieradzu czy innym dokumencie przesłanym ze szpitala w ślad za pismem z dnia 11.10.2024 r. Zastępcy Dyktora ds. Medycznych Szpitala Wojewódzkiego im. Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sieradzu dalej „szpital” znak PS.0103.198.2024.C nie znalazła się informacja o zasadności zastosowania przepisu art. 54 ust. 3 u.p.s. zgodnie z którym, osoba wymagająca wzmożonej opieki medycznej kierowana jest na podstawie art. 33a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych do zakładu opiekuńczo-leczniczego lub pielęgnacyjno-opiekuńczego. Z żadnego z dokumentów przesłanych do MOPS przez szpital nie wynika, żeby Pan był osobą wymagającą wzmożonej opieki medycznej, która powinna być skierowana na podstawie art. 33a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w oparciu o art. 54 ust. 3 u.p.s. do zakładu opiekuńczo-leczniczego lub pielęgnacyjno-opiekuńczego.

Dyktor MOPS wydając decyzje kierujące do domu pomocy społecznej pracował na zgromadzonych, weryfikowanych i rzetelnie ocenianych w toku postępowania dokumentach, w tym dokumentach wymagających wiedzy specjalistycznej, w tym przypadku zaświadczeniach lekarskich ze szpitala. Oceniając całość dokumentacji przesłanej przez szpital w sprawie skierowania Pana do dps nie zachodziła konieczność kwestionowania zaświadczenia lekarskiego, gdyż zgromadzony materiał dowodowy, w tym wniosek samego zainteresowanego czy wywiad środowiskowy dawały podstawy do zastosowania wyłącznie przepisu art. 54 ust. 1 i 2 u.p.s. i skierowania ww. do dps zgodnie z jego wnioskiem. Co należy podkreślić, w dokumentacji przesłanej przez szpital nie ma skierowania do zakładu opiekuńczo-leczniczego czy

jakiegokolwiek wzmianki o sugerowanym przez skarżącego, że Pan jest osobą wymagającą wzmożonej opieki medycznej.

Dyrektor MOPS wydając decyzję uwzględnił także potrzebę pilnego zabezpieczenia Pana po zakończonym leczeniu szpitalnym, planowany na dzień 09.10.2024 r. wypis ze szpitala i brak jakiegokolwiek zadeklarowanej pomocy ze strony najbliższych.

Jak wskazał to w wyjaśnieniach Dyrektor MOPS pracownicy MOPS wielokrotnie próbowali kontaktować się z Panem w sprawie skierowania ojca do dps.

Bezsporne jest, że Pani była żoną Pana przesłała do MOPS pisma dot. trudnej sytuacji rodzinnej (pismo z dnia 08.10.2024 r.) oraz kopię wniosku o wszczęcie postępowania wyjaśniającego przez Rzecznika Praw Pacjenta w związku z czynnościami podejmowanymi przez szpital wraz z załącznikami stanowiącymi dokumentację szpitalną byłego męża (pismo z dnia 23.10.2024 r.).

Jak wynika z wyjaśnień Dyrektora MOPS, MOPS miał na uwadze korespondencję Pani wymienioną w akapicie poprzedzającym niemniej jednak przy wydawaniu decyzji kierującej do dps Pana uwzględnił aktualne na dzień wydania decyzji zaświadczenia lekarskie wystawione przez lekarza specjalistę chorób wewnętrznych Szpitala Wojewódzkiego im. Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sieradzu.

Zawarte w skardze twierdzenie samego skarżącego Pana, że jego ojciec wymagał „wzmożonej opieki medycznej” nie pokrywa się zatem z treścią dokumentacji medycznej przesłanej do MOPS przez szpital.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów skarżącego wskazać należy, iż pismem z dnia 11.11.2024 r., skarżący zwrócił się do MOPS z wnioskiem o przesłanie decyzji o skierowaniu ojca do domu pomocy społecznej wydanej przez Dyrektora MOPS, oraz o wydanie całej dokumentacji w związku ze skierowaniem do domu pomocy społecznej. Pismem z dnia 2 stycznia 2025 r., ww. zawniósł o umożliwienie zapoznania się z całą dokumentacją dotyczącą skierowania do domu pomocy społecznej. Ponadto pismem z dnia 6 lutego 2025 r., do MOPS zwrócił się z wnioskiem o umożliwienie dostępu do całej dokumentacji w sprawie skierowania (ojca) do domu pomocy społecznej.

MOPS wyjaśnił Panu, że zgodnie z art. 59 ust. 1 u.p.s., decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę mieszkańca domu za jego pobyt w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej. Z kolei decyzję o umieszczeniu w domu pomocy społecznej wydaje organ gminy prowadzącej dom pomocy społecznej lub starosta powiatu prowadzącego dom pomocy społecznej (art. 59 ust. 2 ww. ustawy).

Wyjaśnień na temat odrębności postępowania ws. skierowania do domu pomocy społecznej, postępowania ws. umieszczenia w domu pomocy społecznej i wreszcie postępowania ws. ustalenia odpłatności za pobyt w domu pomocy społecznej oraz odrębności w zakresie odrębności stron tych trzech odrębnych postępowań udziela WSA w Poznaniu w wyroku z 28 maja 2013 r., IV SA/Po 318/13, cyt.: "Analiza przepisów ustawy o pomocy społecznej, a zwłaszcza jej art. 59 ust. 1 i 2, prowadzi do wniosku, że pobyt mieszkańca w DPS jest poprzedzony wydaniem co najmniej trzech decyzji administracyjnych: decyzji o skierowaniu do DPS, decyzji o umieszczeniu w DPS oraz decyzji ustalającej opłatę za pobyt w DPS. Skoro mamy w tym przypadku do czynienia z trzema różnymi decyzjami administracyjnymi - a jak wynika z art. 104 k.p.a., każda decyzja zasadniczo załatwia (rozstrzyga) odrębną sprawę - to oznacza, że w istocie występują tu trzy sprawy administracyjne (o skierowanie do DPS, o umieszczenie w DPS oraz o ustalenie odpłatności za pobyt w DPS), a co za tym idzie - trzy postępowania administracyjne kończące się odpowiednio wydaniem każdej z wymienionych decyzji." "Osoby obowiązane do ponoszenia opłat za pobyt bliskiej osoby w DPS nie są stronami postępowań o skierowanie tej osoby do DPS, umieszczenie w DPS, ani też postępowań nadzwyczajnych dotyczących tego rodzaju spraw." - wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 kwietnia 2024 r., IV SA/Wr 453/23.

Krąg stron każdego z tych postępowań ustalany jest odrębnie na podstawie ogólnej zasady z art. 28 k.p.a., w myśl której stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek - wraz z ewentualnymi modyfikacjami wynikającymi ze szczególnych uregulowań ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Z treści art. 73 § 1 k.p.a. wyraźnie wynika, że prawo domagania się spełnienia przez

właściwy organ administracji obowiązków określonych w art. 73 § 1 i 2 k.p.a. przysługuje wyłącznie podmiotowi, który ma przymiot strony w rozumieniu art. 28 k.p.a.

Prawo strony dostępu do akt sprawy jest jedną z form realizacji w postępowaniu zasady ogólnej zapewnienia czynnego udziału strony w postępowaniu (art. 10 § 1 k.p.a.). Żądanie umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy i sporządzania z nich notatek i odpisów, a także uwierzytelnienia tych odpisów lub wydania uwierzytelnionych odpisów może być załatwione albo przez czynność materialno-techniczną w postaci udostępnienia stronie akt i umożliwienia jej sporządzenia odpisów (uwierzytelnienia odpisów), albo przez wydanie postanowienia o odmowie udostępnienia akt na podstawie art. 74 § 2 k.p.a. Zgodnie z art. 28 k.p.a. stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie. Istotą interesu prawnego w rozumieniu art. 28 k.p.a. jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego – taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje (zob. np. wyr. NSA w Warszawie z 30.6.1999 r., IV SA 629/97, niepubl.). Interes prawny w postępowaniu administracyjnym jest więc związany z przepisem prawa materialnego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu.

Skarżący nie był zatem stroną postępowania administracyjnego dot. skierowania, umieszczenia i ustalenia odpłatności dla Pana związanej z pobytem w domu pomocy społecznej, i nie może więc korzystać z uprawnień zawartych w art. 73 i 74 k.p.a. Podmiotem, któremu przysługują uprawnienia przewidziane w art. 73 § 1 k.p.a., jest wyłącznie strona postępowania administracyjnego.

Pan jako rodzina Pana - osoby skierowanej i umieszczonej w domu pomocy społecznej obowiązany do ponoszenia kosztów pobytu ojca w dps posiada status strony wyłącznie w postępowaniu dotyczącym ustalenia jego własnej odpłatności jako obowiązane go czyli postępowania prowadzonego na podstawie art. 61 ust. 2 u.p.s. Wnioskodawca został poinformowany przez MOPS o braku uprawnień do dostępu do akt sprawy, w której nie ma statusu strony, odpowiednio pismami z dnia 15.11.2024 r., z dnia 12.12.2024 r. i z dnia 13.01.2025 r.

W tym stanie rzeczy wobec ustalenia, że wniosek o dostęp do akt sprawy dot. skierowania Pana do domu pomocy społecznej, przesłania decyzji o skierowaniu Pana do domu pomocy społecznej oraz wydania całej dokumentacji związanej ze skierowaniem i umieszczeniem Pana w domu pomocy społecznej nie pochodzi od strony tych postępowań. MOPS na podstawie art. 74 § 2 k.p.a. w dniu 14.02.2025r. znak sprawy MOPSS. PS.503.67.2025.SW, wydał postanowienie Nr 1/2025 i postanowił:

- 1) odmówić wnioskodawcy Panu dostępu do akt sprawy w sprawie skierowania (ojca wnioskodawcy) do domu pomocy społecznej;
- 2) odmówić wnioskodawcy przesłania decyzji o skierowaniu (ojca wnioskodawcy) do domu pomocy społecznej;
- 3) odmówić wnioskodawcy wydania całej dokumentacji w związku ze skierowaniem (ojca wnioskodawcy) do domu pomocy społecznej.

W związku z zażaleniem Pana na przedmiotowe postanowienie, w dniu 22.04.2025r. znak sprawy SKO.4192.227.25, SKO w Sieradzu wydało postanowienie, w którym uchyliło zaskarżone postanowienie tut. organu w całości i umarzyło postępowanie organu pierwszej instancji w całości uzasadniając ww. m.in. tym, że „(...) Podmiot, któremu organ nie przyznał przymiotu strony w postępowaniu głównym może wykazywać swoje racje np. we wniosku o wznowienie postępowania, a nie w incydentalnym postępowaniu o udostępnienie akt.”

Nadto wnioskiem z dnia 26.02.2025 r. Pan na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej zwrócił się do MOPS z prośbą o przesłanie decyzji dotyczącej skierowania (ojca) do domu pomocy społecznej wydanej przez Dyrektora MOPS oraz o wydanie całej dokumentacji (akt sprawy) w związku ze skierowaniem do domu pomocy społecznej.

W dniu 14.03.2025r. MOPS wydał decyzję znak: MOPSS.OK.0143.1.2025, w której odmówił ww. udostępnienia informacji publicznej w zakresie:

1. Przesłania decyzji o skierowaniu do DPS (ojca wnioskodawcy)

2. Wydania całej dokumentacji (akt sprawy) w związku z wydaniem decyzji, o której w pkt1.

Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 1 u.d.i.p. prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Informacja, o jakiej udostępnienie wnioskowałpismem z dnia 26.02.2025 r. stanowi informację prawnie chronioną w rozumieniu art. 100 ust. 1 u.p.s. ponieważ dotyczyła kwestii korzystania bądź niekorzystania przez osobę wymienioną w skardze z pomocy społecznej, warunków jej przyznania a także szeregu czynników zdrowotnych, finansowych, osobistych stanowiących podstawy przyznanej pomocy.

MOPS wskazał skarżącemu, że przepis art. 100 ust. 1 u.p.s nałożył na organy pomocy społecznej szczególny obowiązek ochrony dóbr osobistych osób (art. 24 k.c.) korzystających z pomocy społecznej. „Przewodnią zasadą postępowania w sprawie przyznawania świadczeń jest kierowanie się dobrem osób korzystających z pomocy społecznej i ochroną ich dóbr osobistych. (...) Dobrem osobistym podlegającym szczególnej ochronie w prawie pomocy społecznej jest godność osoby ludzkiej. (...) Korzystanie ze świadczeń z pomocy społecznej jest dowodem na to, że strona nie potrafi samodzielnie radzić sobie w codziennym życiu. Z tych względów informacje dotyczące oznaczenia stron oraz podstaw i zakresu udzielanej im pomocy zostały objęte zakazem określonym w art. 100 ust. 1.” (I. Sierpowska, Pomoc społeczna. Komentarz, wyd. VI, Opublikowano: WKP 2023, Lex). Zgodnie z powołanym art. 100 ust. 1 u.p.s. w postępowaniu w sprawie świadczeń z pomocy społecznej należy kierować się przede wszystkim dobrem osób korzystających z pomocy społecznej i ochroną ich dóbr osobistych. W szczególności nie należy podawać do wiadomości publicznej nazwisk osób korzystających z pomocy społecznej oraz rodzaju i zakresu przyznanego świadczenia. Powołany art. 100 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej poza tym, że obliuguje tut. organ do ograniczenia dostępu do informacji, o które wnioskuje Pan (art. 5 ust. 2 u.d.i.p.) ze względu na prywatność osoby fizycznej to przede wszystkim stanowi tajemnicę prawnie chronioną, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Tym samym organ pomocy społecznej obowiązuje zakaz dotyczący upubliczniania danych osób korzystających z pomocy społecznej a także tych, którym taka pomoc została udzielona z uwagi na ochronę ich dóbr osobistych. Nieprzestrzeganie ww. zakazu skutkuje narażeniem ośrodka m.in. na postępowanie o naruszenie dóbr osobistych. Zakazy, o których mowa w art. 100 ust. 1 u.p.s. należy interpretować szeroko, także w świetle obowiązków pracowników socjalnych, w tym nakazu kierowania się zasadami etyki zawodowej oraz zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w toku czynności zawodowych. Poufność obowiązuje także w kontaktach ze świadczeniobiorcami, w szczególności zaś nie wolno udzielać im informacji na temat pomocy przyznanej innym osobom (wyr. SA w Katowicach z 26.7.2011 r., V ACa 319/11, Legalis).

W takim stanie prawnym organ pomocy społecznej nie był uprawniony do udzielania Panu informacji czy osoba objęta żądaniem wniosku korzystała z pomocy społecznej i jaki jest zakres tej pomocy, na jakich zasadach pomoc została przyznana, w oparciu o jakie przesłanki itd.

Jedynie pomocniczo (ponieważ pierwszeństwo w zakresie odmowy udzielania wnioskowanej informacji miał art. 5 ust. 1 u.d.i.p.) tut. organ wskazał Panu także na art. 5 ust. 1 u.d.i.p., który stanowi, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy.

Skarżący odwołał się od przedmiotowej decyzji do Samodzielnego Kolegium Odwoławczego. SKO potwierdziło ustalenia MOPS, nie przychylając się do odwołania skarżącego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Rada Miejska w Sieradzu postanowiła uznać skargę _____ za nieuzasadnioną, czemu dano wyraz w sentencji podjętej w tym przedmiocie uchwały.

POUCZENIE: Rada Miejska w Sieradzu na podstawie art. 239 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz wykonując ustawowy obowiązek zawarty w art. 238 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego poucza, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Sieradzu

Michał Pabich